

XXVII. évfolyam | 2016/1.

HONÉD ALTISZTI F O L Y Ó I R A T

hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján
Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján

TARTALOM

Az altiszti hivatás	2
Széljegyzetek a magyar kultúra napjára	3
Sikeresen befejeződött a harmadik Összhaderőnemi Vezető Altiszti Tanfolyam	4
Missziós találkozások	6
Toborzási formák és módszerek néhány külföldi ország haderejében	8
Budapest „háziezrede”	10
A dolgokat összefüggésükben kell látni és kezelni	14
A kocogástól a maratonig	16
Hivatás és elhivatottság – víztisztítástól az akrilfestékgig	18
Bélyegek az 1848–49-es forradalom és szabadságharc 100. évfordulójára	20
A Honvéd Altiszti Folyóirat a tudományos kutatás szolgálatában	22
Humor	23
Történelmi visszatekintés	24

AZ ALTISZTI HIVATÁS

„Az Altiszt legyen erős lelkű. A leghevesebb rázkódtatások közepette se veszítse el lelkierését; válságos pillanatokban és helyzetekben önuralmát tartsa meg, hogy biztosítva legyen az értelem működése; tettereje erélyesen nyilvánuljon meg.”

Tisztelt Altisztek!

A fenti, az altiszti hivatás alapértékrendjét taglaló idézet az 1935 júliusában megjelent Honvéd Altiszti Folyóiratból származik, Szabó Sándor tizedes, altiszt hallgató tollából. Ez az idézet is jól példázza számomra, és talán mindannyiunk számára is, hogy a honvéd altiszti kar története mélyen gyökerezik, valamint azt, hogy altisztjeinknek olyan értékekkel, értékrenddel kell rendelkezniük, amelyek a Magyar Honvédség meghatározó, nélkülözhetetlen elemei. Hányatott történelmünk megpróbáltatásaiban a honvéd altiszti kar a haza iránti elkötelezettség szellemében, példamutatóan helytállt, ahogy teszik ezt Önök is, a jelenkor altisztjei. A Magyar Honvédség vezetése támaszkodik az altiszti karra. Tisztában vagyunk azzal, hogy az altiszti a kar éppolyan alapvető része a haderőnek, mint a tisztikar. Fontosnak tartom az Altiszti Hitvallásban is megfogalmazott alapvetést, miszerint az altiszt a hivatása mestere. Személyes ambícióját, tudását és idejét arra használja, hogy szakterületén minél képzetesebb és hatékonyabb legyen. Törekszik a folyamatos fejlődésre, az új eljárások elsajátítására. Az előírásokat, szabályzatokat következetesen betartja és betartatja. Az elmúlt néhány év tapasztalatai is bebizonyították, hogy mind az 1935-ben megfogalmazott gondolatok, mind az Altiszti Hitvallás tételei igazak és relevánsak a honvéd altisztek viszonylatában.

Az altiszti elődök éppúgy helytálltak a második világháború viszontagságaiban, mint Önök, a jelenkor altisztjei a terrorizmus elleni küzdelem kapcsán, a Magyar Honvédség szövetségi rendszeréből adódó fegyveres, valamint nem fegyveres missziókban. Ha a hazánkra nehezedő migrációs nyomás felszámolásában végrehajtott feladatokra tekintünk, akkor is láthatjuk, hogy az altiszti kar elkötelezettségéhez, hitvallásához méltón látja el szolgálatát.

Nagy és nemes hivatás altisztnak lenni. Legyenek büszkék arra, hogy ennek a nagy múltú, hagyományokkal teli, elismert karnak a tagjai. Biztos vagyok abban, hogy bármilyen kihívás előtt is áll a Magyar Honvédség a haza szolgálata kapcsán, mind a haza, mind a Magyar Honvédség számíthat altisztjei magas szintű, lojális szolgálatára.

Dr. Orosz Zoltán
altábornagy

SZÉLJEGYZETEK A MAGYAR KULTÚRA NAPJÁRA

Számtalan rendezvényen, ünnepen és megemlékezésen vettem már részt, ahol felhangzott nemzeti imánk, a Himnusz. Születése és eddigi élete között párhuzam vonható a magyar nép történetével, hiszen énekeltük többféleképpen, zenészeink játszották már gyorsabban s lassabban, attól függően, hogy a történelem vagy éppen az aktuális politika hogyan kívánta. Álltunk némán, összeszorított szájjal, hallgattuk, miközben többségünk a „Nagy Nemzeti Identitásra” gondolt, s most énekeljük, hangosan vagy éppen csak rezgetve hangszálainkat. Énekeltem civilek között katonaként, ahol idős anyókák és bácsik szemébe szökött könny, ki tudja, mire emlékezve; énekeltem középiskolások gyűrűjében, s láttam a szemükben a megdöbbenést. Néhányan tévópillantásokkal, mások szemlesütve, zárt ajkakkal vagy tátogva próbálták átérezni eme nagyszerű alkotást.

Vajon mit gondoltak közben? Ki tudja...? Katonaként és magyarként hiszem és vallom, hogy a Himnusz, nemzeti jelképünk méltó ékköve magyarságunknak, s mindannak az évezredes örökségnek, amit mi, magyarok magunkban hordunk. Talán vannak páran, akik átélhették hazájuktól távol, más kultúrák és népek gyűrűjében, hogy átéléssel énekeljék e becses művet. Azt hiszem, én is egy ilyen pillanatban értettem meg, hogy mit is jelent igazán magyarnak lenni.

A magyar kultúra napját Himnuszunk születésének napján, január 22-én ünnepeljük. Kölcsey Ferenc műve-

nek eredeti címe: „Hymnus, á Magyar nép zivataros századaiból”. Erkel Ferenc 1844-ben zenésítette meg, ám 1989-ben került csak jogszabályi védelem alá, hiszen e dátumtól kezdve az alkotmányunk szövegének része, s alaptörvényünk preambulumának kezdő sora is ekképpen hangzik: „Isten, áldd meg a magyart...!”

Mi, katonák, sokrétűségünkől adódóan az élet számtalan területén ápoljuk hagyományainkat s kultúránkat, szép számmal akadnak köztünk zenészek, festők, fotóművészek, hagyományörzők, de a néptánc sem idegen hivatásunktól. Talán nem véletlen, hogy értékeink, kincseink közül éppen nemzeti imánk születése vált a magyar kultúra ünnepévé. Mi, magyarok olyan sokszínű és gazdag történelmi hagyományokon nyugvó kultúrával rendelkezünk, melyet sok nép irigyel. Legyünk hát büszkéek erre az örökségre, vigyük tovább és ápoljuk, hogy gyermekeink, unokáink is átérezhessék mindazt a magasztosságot, azt az évezredes történelmiséget, amely e sorokból árad.

Engedjük kibontakozni azokat, akik alkotnak, akik hozzájárulnak e kultúrtörténeti folyamat építéséhez. Magyarságunk alapjai oly szilárdak és erősek, hogy túléltek a régmúlt idők történelmi viharait, idegen kultúrák hatásait, melyek ugyan nem múltak el nyomtalanul, de nem elnyomták, hanem erősítették mindazt, amit őseink ránk hagyományoztak. „Latiatuc feyleym zumtuchel mic vogmuc.” Ismerős sorok – az első írásos emlékünknél, a Halotti beszéd kez-

Kölcsey Ferenc szobra Mátészalkán

dősorai. Közel ezer év távlatából még ma is olvasható, értelmezhető szinte minden szava. Sok nyelv esetében ez nem mondható el. Nem édes anyanyelvünk kiforrottsága köszön-e vissza? Híres költőink és íróink számtalan művében fedezhetjük fel azokat az értékeket, amelyek ilyen egyedivé és nagyszerűvé teszik. Ily módon láttatik meg Kodály nagyszerűsége, Bartók és József Attila embersége, odaadása, Petőfi hazafisága, Kosztolányi hűsége, a Kossuth-díjas Esterházy Péter őszintesége, vagy az irodalmi Nobel-díjas Kertész Imre sorstalansága.

Eme kiemelkedő művészi ábrázolások mellett mit tehet ezért az örökségért az egyszerű, vajmi kevés művészszenével megáldott halandó? Gondolhatnánk, nem túl sokat – hacsak egyet nem: ünnepeinken *énekeljük* a Himnuszt!

(E számunk posztermelléklete is a magyar kultúra napjával foglalkozik.)

Tigyi István Zsolt főtörzsaszóls

A Honvédségi Szemle 2016/1. számának tartalmából

Topor István ezredes: A NATO parancsnoki struktúrája reagál az új kihívásokra

Horváth József alezredes: Az elektronikai hadviselés korunk konfliktusaiban

Sipos Zoltán hadnagy: A kibertér biztonságával kapcsolatos alapvető kérdések

Harangozó László r. alezredes: Migránsok Európában

Vecsey Mariann: A Magyar Honvédség szerepvállalása Maliban

Vas Tímea őrnagy – Palik Mátyás alezredes – Nagy Gergely: A pilóta nélküli légi járművek repülőterekről történő alkalmazása

SIKERESEN BEFEJEZŐDÖTT A HARMADIK ÖSSZHADERŐNEMI VEZETŐ ALTISZTI TANFOLYAM

2016. január 15-én, pénteken a Magyar Honvédség Altiszti Akadémián megtartott kibocsátó ünnepséggel sikeresen véget ért az Összhaderőnemi Vezető Altiszti Tanfolyam (ÖVAT) 3. kurzusa.

A tanfolyam 2015. szeptember 1-jén kezdődött. A valamivel több mint négy hónapos időszak alatt rengeteg új ismeretet és témakört dolgoztak fel a Magyar Honvédség kijelölt egység- és alegység-vezénylőzászlósai. A tanfolyam során az oktatók a szakmai ismeretek átadásán túl kiemelt figyelmet fordítottak a hallgatók vezetéselméleti tudásának megerősítésére, előtérbe helyezve a gyakorlati alkalmazást. A fentiek mellett a képzés erősen fókuszált a Magyar Honvédségben működő rendszerek, folyamatok mélyebb megismerésére. Ilyenek voltak többek között a családtámogatási, az egészségügyi, pszichológiai, logisztikai ismeretek, valamint a Magyar Honvédség katonai szervezeteinek struktúrája, feladatrendszere. A katonai vezető számára a kommunikáció a hatékony szolgáltatjelzés legfontosabb eszköze, legyen szó az előjárókkal, alárendeltekkel vagy más szervezetekkel való együttműködésről, ezért az oktatási tematika kialakítása során kiemelt figyelmet fordítottak az előadói képességek elméleti-gyakorlati fejlesztésére, a médiával való kapcsolattartás egyes területeire is. A vezetői ismeretek modul elsajátítása során a hallgatók megismerkedtek a szervezeti vezető feladataival, vezetési tevékenységével, mely egység- és a magasabb szinteken betölthető beosztások megismeréséhez és jövőbeni ellátásához elengedhetetlen, alapvető ismereteket adott. Az általános modul során oktatott ismeretek segítséget nyújtottak a Magyar Honvédség mint szervezet alrendszerei közötti eligazodásban, megmutatták a szervezeti kultúra összetevőit, valamint a vezetés eszközeit a működtetés és fenntartás lehetőségeit illetően, a mindennapi munkavégzés során felmerülő problémák megoldásában. Az oktatás során hangsúlyosan

A tanfolyam hallgatói

jelentek meg a jelenkor követelményeit tartalmazó, napjainkban kiemelt figyelemmel kísért témakörök, mint a hátrámigrációs helyzet, a terrorizmus és más, a biztonságpolitikát érintő kérdések is. Ez a széleskörűen összeállított és átadott ismeretanyag is mutatja a vezető altiszti tanfolyam jelentőségét, kiemelt fontosságát.

A résztvevőknek a korábbi évek gyakorlata alapján a képzés végén szóbeli vizsga keretein belül kellett

tanúbizonyosságot tenni a megszerzett tudásról, melynek része volt a hallgatók által elkészített vizsgadolgozat – kiselőadás keretében történt – megvédése; e két részfeladat értékelése után került a végleges érdemjegy a bizonyítványokba. Az értékelést végző vizsgabizottság elnöke Kriston István főtörzsszászlós, a Magyar Honvédség vezénylőzászlósának felkérésére Bozó Tibor dandártábornok, a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia parancs-

Manzák Attila törzsszászlós lett a III. ÖVAT kiváló hallgatója

noka volt, tagjai pedig Négyesi Tibor főtörzszászlós, a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokság, valamint Soós Lajos törzszászlós, a képzésnek otthont adó Magyar Honvédség Altiszti Akadémia vezénylőzászlósa. Kriston főtörzszászlós végig jelen volt a vizsgán, és személyesen győződött meg a beiskolázott vezénylőzászlósok felkészültségéről.

A kétnapos megmérettetés átfogó képet adott a tanfolyam eredményességéről, az elvégzett, a befektetett munka értékéről. Jól jellemzi a vizsgázók felkészültségét, hogy többen is kiváló értékelést kaptak, nem kis fejtörést okozva ezzel a vizsgabizottságnak a tekintetben, hogy kit válasszanak meg a III. ÖVAT kiváló hallgatójának. Végül a legjobb tanulmányi eredményért járó címet Manzák Attila törzszászlós, a Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészdandár 3. Bercsényi Miklós Lövészzászlóalj vezénylőzászlósa vehette át.

A hagyományoknak megfelelően a hallgatók titkos szavazással választották ki azt a hallgatót, aki mindenkinél többet tett, akinek véleménye mindig megalapozott és döntő volt, akire mindenki mint vezetőre figyelt. Ez a katona vehette át Kriston István főtörzszászlóstól a „*Primus inter pares*” (*Első az egyenlők között*) díjat, melyet az akadémia parancsnoka hozott létre 2014-ben. Idén a rangos elismerést Zsíros Tamás törzszászlós, a Magyar Honvédség Ludovika Zászlóalj vezénylőzászlósa érdemelte ki.

A képzés egy hagyományteremtő eseménnyel zárult, mely során a „Pri-

A *Primus inter pares*-díjat Zsíros Tamás törzszászlós érdemelte ki

mus inter pares” díjazottja helyezhette fel az ÖVAT-tanterem „*Büszkeségfalára*” a végzett csoport osztályképét. A kiváló hallgató fényképét Bozó Tibor dandártábornok, az MH Altiszti Akadémia parancsnoka és egyben a vizsgabizottság elnöke, míg a „*Primus inter pares*” díjazottjának portréját a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa tehette a helyére. Az ÖVAT-tanterem „*Büszkeségfala*”, a kifüggesztett Altiszti Hitvallás mellett, méltó hely a korábbi ÖVAT-tanfolyamok csoportképeinek, illetve a korábbi évfolyamokon kiválóan végzettek fotóinak.

A tanfolyam résztvevői egyként vallják, a kurzus nem valósulhatott volna meg ilyen sikeresen és magas szinten a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia parancsnokának, valamint a Magyar Honvédség vezénylőzászlósának segítségével és folyamatos támogatása nélkül. Mindemellett kiemelten fontosnak bi-

zonyult Bogdán Tibor főtörzszászlós szakmai és oktatói tapasztalatainak a képzésbe történő integrálása is. A főtörzszászlósnak a NATO-iskolán és korábbi beosztásaiban megszerzett tapasztalatai nagymértékben segítettek a stratégiai látásmód és gondolkodásmód kialakítását, elsajátítását.

Összegezve: a tanfolyam elvégzésével a Magyar Honvédség 13 olyan vezénylőzászlóssal gazdagodott, akik a korábbi katonai kihívásainak és a szövetségi vállalásainkból adódó feladatrendszereknek a lehető legmagasabb szinten is képesek megfelelni.

ÖVAT3

A Zrínyi Kiadó újdonságaiból ajánljuk

Szerzői munkaközösség:
Hadikronika. Kézzelfogható hadtörténelem (Dobozkönyv a második világháborúról)

Kriston főtörzszászlós helyezte el a „Büszkeségfalra” Zsíros törzszászlós fényképét

MISSZIÓS TALÁLKOZÁSOK

Egy holland tengerész a Balkánon

„Sok győzelmet vívtam életemben mindenrendű ellenségeim felett, de ez az én legfényesebb diadalom, amellyel Krisztusnak ártatlan szolgálait az elviselhetetlen terhek alól kiszabadítottam.”

Michiel Adriaenszoon de Ruyter holland admirális (1607–1676)

Nemzetközi katonai műveletekben szolgáló katonák a munkájuk szépsége mellett további értékekkel gyarapodhatnak, amikor például új, missziós ismerősökre, barátokra találnak. Ilyenkor, a nyelvgyakorlás mellett, a beszélgetés során nemcsak a munkáról, családról eshet szó, de bizony akár a történelem egyes fejezeteiről is. A *Constantijn de Bruijn* holland zászlós kollégával folytatott beszélgetésem során vált számomra világossá, hogy volt egy holland admirális, aki pontosan 340 évvel ezelőtt magyarokat mentett meg, és ezáltal történelmünk meghatározó szereplője lett. *Michiel Adriaenszoon de Ruyter* Vlissingen városában született 1607. március 24-én, és hatvankilenc évesen halt meg Siracusában. A nemzeti hősnak tartott holland tengerész a hadtörténelem legnagyobb egyéniségeinek egyike. A flottánál vitorlameszter-tanoncként kezdett, majd szorgos munkával járta végig a ranglétrát. A holland flotta parancsnokává hatvanhat éves korában nevezték ki. Leghíresebb győzelmét a négy napos csatában az angolok ellen aratta. Számos esetben sikerekkel harcolt a franciák, az angolok és a svédek ellen.

Történelmünkben gályafogságra ítélt protestáns prédikátorok kiszabadításával szerzett feledhetetlen érdemeket. A magyarországi ellenreformáció célja a protestáns népesség római katolikus hitre való erőszakos visszatérítése volt. Akik erre nem voltak hajlandóak, azokat 1673-ban rendkívüli bíróság elé idézték Pozsonyba. Harminckét felvidéki evangélikus és egy református lelkészt lázadással és a római egyház gyalázásával vádoltak meg. A felkínált királyi kegyelemre egy protestáns lelkész áttért, a többi lemondott tisztéről. Az eredményen

felbuzdulva az ország egész területéről beidéztek a protestáns lelkészeket és tanítókat. 1674. március 5-én a pozsonyi rendkívüli bíróság mintegy 700 protestáns pap és tanító ellen kezdett pert felségsértés és egyéb, kisebb jelentőségű vádak alapján. Összesen 67 embert börtönöztek be, akik közül a kínzások után is többen kitartottak hitük mellett.

A gályákra hajtott 41 protestáns lelkész közül 30-an érkeztek meg élve Nápolyba. Kiváltásukra megmozdult az egész protestáns világ. Michiel de Ruyter a Földközi-tengeren hadakozott a franciák ellen, amikor az európai protestáns államok értesültek a magyar evangélikus és református lelkészek gályarabságáról. 1676. február 12-én de Ruyter a németalföldi államtanács utasítására kiszabadította az 1675 márciusában gályarabnak eladott magyar prédikátorokat.

Magyarországon két emlékműve áll. Az elsőt Debrecenben állították fel 1895-ben. Az emlékmű tábláján az admirálist magyarosított, „de Ruyter Mihály” néven említik. A második emlékművet, Berek Lajos ezredes alkotását az egykori Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Üllői úti bázisán, katonai-egyházi tiszteletadással avatták fel 2002. október 31-én. A gályarabok megszabadítását a gályáról lelógó, szétnyitott bilincsek jelképezik. Az oszlopon a „Soli Deo gloria” – azaz „A dicsőség

Michiel Adriaenszoon de Ruyter admirális

Constantijn de Bruijn zászlós eddigi szolgálati idejének nagy részét a tengeren töltötte

egyedül Istené” – jelmondat olvasható. 2015-ben filmen is feldolgozták Michiel de Ruyter admirális életét.

A rövid történelmi kalandozás után a holland zászlóssal folytatott beszélgetéseimből idézek fel pár gondolatot, amelyek, úgy vélem, nem csupán érdekesek, de tanulságosak is a Honvéd Altiszti Folyóirat olvasói számára.

Constantijn de Bruijn középiskola tanulmányait befejezve, 1982-ben fegyvermesteri képzésre bevonult a Holland Királyi Haderő Den Helderben lévő iskolájába. Kétéves iskolai képzést és haditengerészeti kiképzést követően, fiatal matrózként kilenc hónapra kihajózott a Karib-szigetek irányába, ahol kábítószerezés ellenes műveletekben vett részt. Mivel megtetszett a hullámok morajlása és a sirályok szárnyalása, az élete következő időszakában behajózta a földet Oroszországtól Új-Zélandig, az Egyesült Államok partjaitól egészen Indonéziáig. Hat év után úgy gondolta, most már ideje annak, hogy altiszt váljék belőle. Így visszatért korábbi iskolájába, és még négy évig továbbképezte magát, az akkori modern technológia, elsősorban az elektronika és a lokátor technika terén mélyítette ismereteit. A hazai tanulás mellett számos egyesült államokbeli képzésen is részt vett.

1997-ben újból a fedélzeten van. Jelentkezett az egyik legújabb hadihajójuk állományába, így a következő években az Amphibious Landing Platform Dock, HNLMS Rotterdam (His Netherlands Majesty's Ship) matró-

Munka közben

zaival hajózik a világban. A hajó működtetésével kapcsolatos dokumentumok kidolgozásában is szerepet kap, és szorosan együttműködik a Holland Királyi Tengerészgyalogságnak a feladatba bevont állományával. A norvég felségterületen folytatott sarkvidéki képzést követően ismételt elhagyják a karibi szigetvilág irányába, ahol közösen gyakorlatoznak az amerikai tengerészgyalogos társakkal. 2004-től szárazföldi szolgálatot következett a pályáján, hálózatfejlesztő mérnökként a holland Védelmi Minisztériumban dolgozott pár évet.

2010-ben a Holland Királyi Haditengerészet négy tengerjáró járőrhajóval (Oceangoing Patrol Vessels, OPV) bővült. Ezek közül kettőt Hollandiában, kettőt pedig Romániában építettek meg. A zászlós szerencsésnek tartja magát, hogy a HNLMS Zeeland nevet viselő hajón fegyverzettechnikai főnöki beosztást kapott. A hajó tengerre bocsátását megelőzően a személyzetnek felkészítésen kellett átesnie. Ennek keretében az altiszt három évet Michiel Adriaenszoon de Ruyter admirális szülővárosában, hat hónapot pedig Romániában, Galatz kikötőjében töltött. Rengeteg gyakorlást és tesztelést követően a hajó készen állt a tengeri küldetésre.

Az óceánon navigáló járőrhajón eltöltött évek után tanári, kiképzői feladat várt rá. Fiatal tengerészeket kellett oktatnia, nevelnie elektronikai, fegyverzettechnikai ismeretekre, valamint a hajó technikai eszközeinek gondos kezelésére. Meghatódottan került vissza a HNLMS Rotterdam fedélzetére.

Nehéz szívvel, de kötelességtudóan igazolt át egy évvel később a HNLMS Johan de Witt hajó állományába. Öreg tengeri medveként élmény volt számára látni a fiatal matrózokat, miképpen fejlődnek szinte napról napra. Két év kemény képzői szolgálat után áthelyezték az Egyesült Királyságba, a plymouthi haditengerészeti bázisra.

A zászlós katonai pályájára a Jugoszlávia felbomlását eredményező polgárháború is hatással volt. Több hajón szolgált az Adriai-tengeren végrehajtott blokád, embargóműveletek támogatása során. Összesen három missziót tudhat magának ebben a térségben 1994 és 1997 között. Majd két évvel később az Allied Harbour műveletben Albánia Durres kikötőjében vetettek horgonyt a holland királyi tengerészgyalogosokkal együtt. Fő feladatuk volt egy sátrábor felállítása koszovói menekültcsaládok számára. Elérzékenyül, amikor eszébe jut egy esemény 2007-ből. Akkor már Koszovóban szolgált a KFOR híradófőnökségének állományában, rendszergazda beosztásban. Peja városában rövid pihenőre megálltak, amikor egy helyi család apraja-nagyja odasereglett hozzá, és több év távlatból, a megpróbáltatások ellenére is szinte azonnal felismerték a holland tengerészt, aki annak idején Durresben fedélhez jutatta őket. Számára ekkor teljességgel egyértelművé vált a nemzetközi katonai műveletek jelentősége.

Mivel felesége és két gyermeke viszonylag jól bírta a férj, az apa távolléteit, és mindig kereste képességeinek határát, 2000-ben ENSZ-missziót

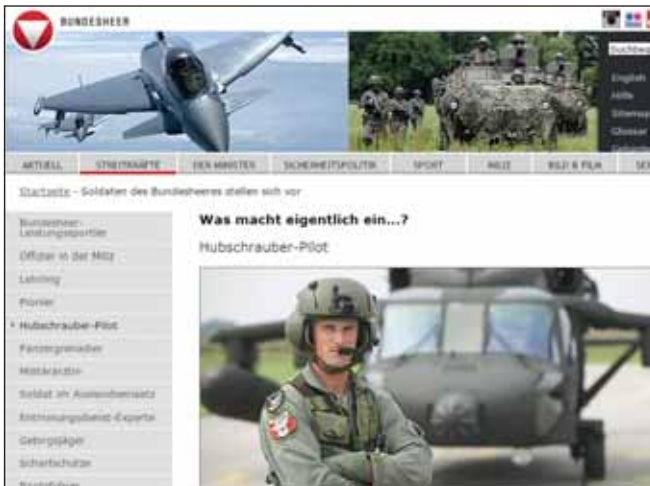
vállalt, és az érzelmi kötődést jelentő HNLMS Rotterdam fedélzetén Etiópia térségébe hajózott. Fő feladatuk víz és egészségügyi ellátmány szállítása, valamint a szemben álló felek szétválasztása volt. A következő évben ismételt visszahajózott ebbe a térségbe, ekkor már ugyan csak négy hónapra.

2007-től számítva Koszovóba háromszor szólította vissza a szolgálat. Jóllehet nem inog a talpa alatt a dekk, nem hallja a hullámok moraját, mégis remekül érzi magát a több mint 30 nemzetet képviselő katonák között. Minden nemzetnek megvan a sajátossága, katonai kultúrája, amit érdeklődéssel tanulmányoz. A közel tíz nemzetközi misszió után az a vélemény alakult ki benne, hogy minden egyes misszió más és más. Nem lehet igazából összehasonlítani őket. Mindegyiknek megvan a sajátossága, egyedi feladatrendje. Így még véletlenül sem hasonlítaná össze az eddigi misszióit. Mindegyiket egyformán fontosnak és tanulságosnak tartja.

Egy dolgot mégis fontosnak tart kiemelni: valamennyi nemzetközi katonai műveletben meghatározó volt a résztvevőkkel való együttműködés. Egymás támogatása, együttes gondolkodás nélkül nem lehet eredményt elérni, még egyéni szinten sem. Amennyiben egymással megosztjuk tapasztalatainkat, azáltal mi magunk is fejlődünk, tudásunk gyarapodunk. Javasolja, hogy alakítsunk ki környezetünkben egy azonos érdeklődéssel rendelkező és egymást támogató kapcsolati hálózatot. Ha segítünk másokon, ők is segítenek rajtunk. Ezeket az elveket ismerte meg és tette sajátjává a hajókon eltöltött évei során. Tisztelni kell egymás munkáját, bármi legyen is az. Mindenkinek a munkája fontos és kapcsolódik a többiekéhez. A hadseregben belül senki sem tud önállóan létezni. A hierachiában mindenki egy láncszem, és ebből eredően a lánc akkor feszes és egységes, ha mindegyik szem kapcsolatban van a szomszédjával.

Ezeket a gondolatokat osztotta meg Constantijn de Bruijn a magyar katonalvasókkal. A holland királyi haditengerészet zászlósa 36 éves szolgálati idejének jelentős részét családjától távol, a hullámok hátán töltötte. Mégis, ha újrakezdhetné, ugyanezt az utat járná be, semmit sem változtatna.

*Dr. Murinkó Attia alezredes
A szerző felvételei*

Forrás: <http://www.bundesheer.at/> ; <http://www.army.mod.uk/join>

TOBORZÁSI FORMÁK ÉS MÓDSZEREK NÉHÁNY KÜLFÖLDI ORSZÁG HADEREJÉBEN

2015-ben lehetőségem nyílt a toborzó-tisztekkel, altisztekkel Nógrád és Heves megyében személyesen részt venni a toborzó munkában, és az előadások végén a potenciális jelöltek egy részével beszélgetést folytatni motivációjukról, jelenlegi helyzetükről, családi háttérükről. Azt tapasztaltam, hogy a tájékoztatókon nem a Magyar Honvédség (MH) számára megfelelő személyek jelentek meg, sok esetben nem volt meg a minimális iskolai végzettségük sem. Felmerült már akkor is bennem, hogy mi az, amivel hozzá tudnék járulni ahhoz, hogy a megfelelő emberek kerüljenek be az MH kötelékébe.

2015 szeptemberében beiskoláztak az MH Altiszti Akadémián folyó Összhaderőnemi Vezető Altiszti Tanfolyamra (ÖVAT), ahol a kurzus si-

keres elvégzésének egyik feltétele egy vizsgadolgozat elkészítése. Szerencsémre a megadott témák között volt a toborzás is. Ebben feldolgoztam a Web 2.0 megjelenési formáit a magyar, illetve néhány külföldi ország haderejében, valamint javaslatokat tettem ennek hazai szélesítése érdekében.

Úgy érzem, hogy az általam tapasztaltak, a toborzásban részt vevő, de nem toborzó beosztású személyek összegzett jelentésében megfogalmazott megfigyelések, valamint a már rendelkezésre álló technikai vívmányok még tartogatnak kiaknázandó lehetőségeket, amelyeket fel tudunk használni. Jelen dolgozatomban négy ország toborzási megoldásait mutatom be a Web 2.0 felhasználásával.

Mivel azt gondolom, hogy az MH a digitális térben történő toborzás terén

még gyerekcipőben jár, rövid kitekintést adok a más haderők által optimálisnak tartott megoldásokról. Nem térek ki a hagyományos formák bemutatására, csak az internetes felületen lévőket, illetve a WEB 2.0 felhasználásával végzett megoldásokat vizsgálom. Szándékosan választottam két olyan országot, ahol a haderő mérete hasonló a magyaréhoz, ezzel is szerettem volna érzékeltetni, hogy ők mit tesznek a feltöltésért, valamint két olyat, ahol a toborzást nagy intenzitással végzik a közösségi felületeken.

Ausztria

Elsőként a szomszédos *Ausztria* digitális toborzását vizsgáltam. A Bundesheer honlapja (www.bundesheer.at) célját tekintve alapvetően megegyezik a magyar www.honvedelem.hu honlappal, azzal a különbséggel, hogy beépítették a haderővel összefüggésbe hozható információkat, úgymint a biztonságpolitikai dokumentumokat, a miniszterrel kapcsolatos információkat, az alakulatok ismertetését és még sok más hasznos dolgot. Az oldalon belül külön megtalálhatók a különböző toborzóközpontok, azok vezetői fényképpel, telefonszámmal, illetve hivatalos e-mail címmel. A Bundesheer jelen van az Instagramon, a Flickr-en, a Facebookon és a YouTube-on is.

A katonai karrierrel kapcsolatos információkat a <http://karriere.bundesheer.at> oldalon lehet megtalálni. Az oldal le-

hetőséget ad betekinteni a különböző munkakörökbe, beosztásokba. Jó ötletnek tartom, hogy különböző videókon valós körülmények között bemutatják például a bevonulók első napját, illetve kérdés-felelet formájában adnak választ a lehetséges kérdésekre. A weblap egyéges, átlátható szerkezetű, és ami véleményem szerint nagyon fontos, hogy központilag, a Szövetségi Honvédelmi és Sportminisztérium kezeli, ezáltal csak a hivatalos információk kerülnek fel a honlapra, azaz a félretájékoztatás esélye minimálisnak tekinthető.

Portugália

A <http://www.exercito.pt/sites/recrutamento/Paginas/mensagemboasvindas.aspx> címen érhetjük el a portugál hadsereg toborzással foglalkozó honlapját. Hasonlóképpen az osztrák oldalhoz, itt is megtalálhatóak az általános információk, valamint a különböző dokumentumok. Ami újdonságot jelentett, az az interaktivitás felhasználása. Az oldalon rögtön lehet regisztrálni, illetve további információért az ingyenesen használható Skype-program segítségével közvetlenül a toborzókkal tudnak beszélni az érdeklődők.

Az oldalról át lehet lépni a toborzó Facebook-oldalára, illetve a különböző toborzóirodák saját oldalára, amelyek egységes kinézetűek. Tartalmazza minden irodának az elérhetőségét, a címét, az iroda koordinátáit, illetve tartalmaz egy ún. QR-kódot is (egy kétdimenziós kód, amely pontokból áll; nagy adattárolási képessége van, így rövid úton nagy mennyiségű információt képes közölni a felhasználóval).

A közösségi médiát nagymértékben felhasználják a katonai élet bemutatására, a YouTube-on például a toborzók is rendelkeznek külön csatornával.

Egyesült Királyság

Az Egyesült Királyság a <http://www.army.mod.uk/join/> weblapján foglalkozik a katonai toborzással. Hasonlóképpen az előző két honlaphoz, itt is megtalálhatóak a sikerességgel összefüggésbe hozható tartalmak, például a kiképzéssel kapcsolatos és a katonai életet motiváló módon bemutató videók, az online jelentkezési lehetőség, a munkaidőben elérhető ingyenes chat-program (olyan társalgási forma, amely az internetet mint kommunikációs csatornát használja).

Ami ráadásként jelentkezik, az a következőkben foglalható össze: több mint 200 beosztás interaktív keresése, érdeklődési körnek megfelelően; interaktív képességfelmérő tesztek, amelyek hasonlóak a magyar felvételi eljárásnál használtakhoz; ingyenes alkalmazás okostelefonra, amely egy testnevelési felkészülési programot tartalmaz. A közösségi oldalak felhasználása is széles körű: a teljes alapkiképzést bemutatják a YouTube-on, a toborzással foglalkozó külön Facebook-oldalukon (<https://www.facebook.com/armyjobs>) rengeteg beosztás bemutatása történik, valamint a toborzóknak van külön Instagram- és Twitter-oldaluk is.

Amerikai Egyesült Államok

Utolsóként az Amerikai Egyesült Államok szárazföldi haderejéről ejtek néhány szót. Azért vettem bele a felsorolásba, mert tartalmaz néhány olyan megoldást, amely ötletes és nem igényel nagy befektetést.

A www.goarmy.com honlapot megnyitva rögtön megjelenik Sgt. Star, amely egy interaktív keresőged. Segítséget nyújt végig a honlapon, csak be kell írni a kulcsszót, amit keresünk, és rögtön az adott oldalra navigál minket. A teljes honlapra jellemző a katonai élet népszerűsítésének igénye, tele van a hallásra, a látásra és az érzelmekre ható képekkel és videókkal. Fő helyet foglal el a kiképzés szépségét bemutató tartalom, az elérhető tanfolyamok jelvényei, például a Ranger tanfolyamé. Náluk is megtalálható okostelefonra írt alkalmazás, amely egy 10 hetes felkészülésen vezeti át a jelentkezőt. A toborzók 8 közösségi honlapon vannak fenn, köztük a Facebookon és a YouTube-on, és ezeken

az oldalakon tovább folytatják a katonai élet bemutatását és népszerűsítését.

Az amerikai hadvezetés talált egy szinte egyedülálló módot a fiatalok megszólítására. 2002-ben útjára indította az America's Army elnevezésű online videojáték-sorozatot (www.americasarmy.com), amely a szóra-koztatás mellett a fiatalokat próbálja a katonai élethez közelíteni. Rengeteg elemzés és kimutatás készült ehhez a játékhoz, de minden jó és rossz tulajdonsága mellett abban egyet lehet érteni, hogy betöltötte a küldetését: az utolsó elérhető statisztikák szerint majdnem 10 millió játékos játszott a játékot, kb. 60 országból.

*

Láthatjuk, hogy a vizsgált országok nagy hangsúlyt fektetnek az online toborzásra. Úgy vélem, hogy ez nem véletlen. A fiatalok elérését, az érdeklődés felkeltését, a költséges toborzókampányok minimálisra csökkentését mindegyik ország fontosnak tartja. Nem tértem ki egy sor másik országra, ahol bevezették például az online jelentkezést. Többek között India 2015. szeptember 1-jétől alkalmazza, és céljuk, hogy még a kiválasztás előtt kiszűrjék az alkalmatlanokat (<http://joinindianarmy.nic.in/alpha/registration.htm>). A fenti tények alapján azt hiszem, hogy tényleg ki lehet jelenteni: ezek az országok már kiléptek a „digitális munkaerőpiacra”.

(Terveim szerint a folyóirat későbbi számaiban bemutatom az általam szükségesnek és megvalósíthatónak tartott változtatásokat, valamint azokat a megoldásokat, amelyek tartogatnak még távlatokat.)

*Virincsik Árpád
törzsászlós*

BUDAPEST „HÁZIEZREDE”

A következő sorokban Budapest „háziezredének”, a Császári és Királyi 32. „Mária Terézia” gyalogezrednek a történetét szeretném az érdeklődő és a magyar hadtörténelmet szerető olvasó számára röviden bemutatni. A történelmi áttekintő után egy harminckettes altiszt kiemelkedő harci tetteivel fogom megismertetni az olvasót. Mivel az első világháború százéves centenáriuma éljük, ezért a magyar történelem legnagyobb korszakából, ahogyan a két világháború között említették, a „Nagy Háború” hazafias, bátor tettei közül választottam egyet.

A gyalogezred megalakításának előzménye volt a pragmatica sanctio nevében Mária Terézia trónra lépése 1740. október 20-án. A Habsburg-ház női ágon való örökösödési jogát nemcsak a magyar rendek, de látszólag az európai államok is elfogadták, kivéve a bajor választófejedelmet. II. Frigyes porosz király 1740. december 16-án hadüzenet nélkül bevonult Sziléziába, majd a következő év tavaszán győzelmet aratott az azt visszafoglalni akaró osztrák csapatok felett. Ez a győzelem nemcsak Szilézia teljes elfoglalását jelentette, hanem a franciák, bajorok, szászok, spanyolok, a kölni, a pfalzi választók szövetségét is meghozta számára. Úgy látszott, hogy Európa fejedelmei mind Ausztriának ugranak, hogy egy-egy koncot maguknak szerezzenek meg a széthulló birodalomból. Így tört ki tehát az osztrák örökösödési háború, mely a

Habsburgok uralmának teljes megdöntésére irányult.

Ezen események előzték meg az ifjú királynő híres beszédét, könyörgését a magyar rendek felé a pozsonyi országgyűlésen, mely a magyarok teljes támogatását kérte a birodalom egységének megőrzése érdekében. Magyarország 21 622 fővel hat gyalogezred felállítását vállalta, melynek keretében 1741-ben megalakult a Forgách-gyalogezred. Forgách Ignác gróf saját alázatos kérésére lett kinevezve az ezred parancsnokának, akkori szóhasználattal élve tulajdonosának. 1773-tól – gróf Forgách halála után – 1802-ig az ezred tulajdonosa gróf Gyulay Sámuel altábornagy lett, és ettől kezdve Gyulay-ezrednek nevezik, annak ellenére, hogy 1796-ban a császári és királyi 32. sorszámot kapta. 1802-től 1832-ig Galánthai Esterházy Miklós herceg, tábornok, 1834-től 1875-ig Estei Ferenc Ferdinánd főherceg, a hön tisztelt „Eszti” volt az ezred tulajdonosa. Az örök időkre szóló „Mária Terézia” császárnő és királynő nevével viselő jelzőt 1888-ban kapta az ezred.

Az ezred első, toborzás által állított legénysége főként Pozsony, Nyitra megyékből származott, míg későbbi fő toborzóhelye Kassa lett. 1848/49-ben nem egészen egy évre fő és fióktoborzó kerülete Eger, Balassagyarmat és Jászberény lett. 1781-től az ezred kiegészítését Pestről és a vele szomszédos vármegyékből nyerte. Tehát ettől az időponttól tekinthető az ezred Magyar-

A 32-es honvéd gyalogezred első világháborús hősi halottainak emlékműve

ország fővárosa háziezredének, mely minőségét 137 éven át megtartotta.

Az ezredbe négy-öt századból álló zászlóaljat terveztek, de a 4. zászlóaljat egyelőre nem állították fel. A századok létszámát 150 főben állapították meg. Az egyenruhát csak általánosságban határozták meg úgy, hogy annak nemzeti jellegűnek kell lennie. Vagyis az övvel átfogott és kék posztóból készített dolmányt sárga zsinórzat díszítette, a magyar nadrágon vitézkötés volt, a kalpag pedig fekete nemezből készült. A felszerelés kovás puska, görbe magyar kard, bal vállról a jobb oldal felé hordott széles, fehér szíjon lógó bőr tölténytáska volt a löporszarúval. A tisztek egyenruhája színben és szabásban megegyezett a legénységével, azonban a rendfokozatok szerint dús arany zsinórral és paszománnyal, valamint ezüstgombokkal volt ékes. A tisztek fővege széles arany paszománnyal és kokárdával díszített háromszögű kalap volt. Mind a tisztek, mind a legénység rizsposros „copf”-ot, a halántéknál pedig egy-egy hajfonatot viselt.

Az ezred fennállásának 177 éve alatt számtalan hadjáratban, ütközetben vett részt, amit felsorolni jelen írásban hosszú lenne, ezért csak egy epizódot említek meg, amely hősi cselekedet az első világháború dicső harcait idézi.

Fridrich Ferenc, a budapesti császári és királyi 32. gyalogezred törzsőrmestere Sabáctól délre, az 1914. augusztus

Tiszteletadás elődeink emléke előtt

19-én vívott erdei ütközetben ezrede bal szárnyának hősiességével védelmezése során szerzett jelentős érdemeket. A harc közben válságos helyzetbe került a 32-esek bal szárnya. Fridrich Ferenc, aki a bal szárny egyik állásában levő gépfegyvernek volt az irányzója, jól irányzott tüzelésével s megingathatatlan bátor kitartásával döntő befolyást gyakorolt ezrede helyzetére. Jóllehet már több sebből vérzett, fegyverét folytonosan használva, az ellenség heves tüzelése közben nyomult előre, s magával ragadó vitéz magatartásával, valamint önálló intézkedéseivel oroszlárésze volt az ezrede bal szárnyát veszélyeztető szerb erők visszaverésében. Ugyanezen a napon az arcvonal egy másik szakaszán megsebesült a századparancsnok, s a két géppuska, melyet vezényelt, a szerbek kezére került. Másnap Fridrich törzsrösmester saját kezdeményezésére egy gyalogszakkal nekiment a szerbeknek, s halálmegvető kézitusában nemcsak az elvesztett gépfegyvereket szerezte vissza, hanem egy szerb géppuskát és nagy mennyiségű töltényt is zsákmányolt. Ezen kiváló altisztet vitéz magatartásával szerzett sikerei méltán tették érdemessé a személyes bátorság legszebb kitüntetésére, az Arany Vitézségi Éremre.

Az ezred 177 éven át vitte és emelte magasba a dicsőség zászlaját a haza védelmében. Ezen harcok legsúlyosabb időszaka az első világháború több mint négy éve volt. Az akkor végrehajtott dicsőséges harci cselekmények is bizonyítják, hogy a magyar katonai erők az évezredek katonai múlt hősi szellemében éltek tovább. Az akkor élt, harcolt hősi nemzedék emlékét méltósággal ápolni kell, hisz elődeink hazaszeretetből, áldozatból és alázatból a ma élő katonák előtt példával járnak.

*

A 32-es honvéd gyalogezred első világháborús hősi halottainak emlékműve Budapest VIII. kerületében található. A szobor közadakozásból született, Szentgyörgyi István alkotása, 1933-ban állították fel a József körút és a Baross utca sarkán. Egy rohamsisakos katonát ábrázol, aki egy nyeles gránátot dob jobb kezével, a balban pedig egy szuronyos puskát tart. A tér ugyanekkor a Harminckettesek tere nevet kapta.

Gulyás István törzszászlós
Fotók: HM Zrínyi Kft.

A Zrínyi Kiadó újdonságaiból ajánljuk

Magyarország hadtörténete III. 1718–1919

Magyarország a Habsburg Monarchiában
Szerkesztette: Hermann Róbert

A négy kötetre tervezett *Magyarország hadtörténete* harminc év elteltével mutatja be újra – a korábbi összefoglalóktól némileg különböző korszakolással és eltérő hangsúlyokkal – az 1100 éves hadi történelmünket. A harmadik kötet alcíme *Magyarország a Habsburg Monarchiában – 1718–1919*. Azt a két évszázadot tárgyalja, amikor a középkori Magyarország területi állománya csaknem teljes egészében a Habsburgok dunai monarchiájának része és alkotóeleme volt – két vagy több részre szabdalva, illetve egységes államként. Ennek a hol viharos, hol békés időszaknak a történetét a legújabb kutatások alapján mutatja be a könyv.

Egy ország hadtörténete azonban nem csak háborúból áll: ide tartozik a hadseregek felépítése, ellátása, felső vezetése, hadkiegészítése, a fegyvertörténet, a katonai jelképek (zászlók, kitüntetések), az egyenruha-történet, a hadiipar története, a hadtudományi gondolkodás, a hadisajtó és a katonai propaganda, a katonai térképészet, a katonai életmód- és művelődéstörténet, valamint az erőd- és várépítéset is. Mindezek bemutatásával kíván a mű kiegyensúlyozott és pontos képet festeni a magyar hadtörténelem két évszázadáról.

Kiss Álmos Péter: Háború a nép között

Esettanulmányok a negyedik generációs hadviselés történetéből

A második világháborút követő évtizedekben a hadviselés domináns formája a negyedik generációs (vagy aszimmetrikus) konfliktus lett: a nem állami hadviselők erőszakos, fegyveres kihívása az állam hatalmával, tekintélyével, legitimitációjával szemben. E konfliktusok nemcsak Európa peremvidékén (a Balkánon, a Kaukázusban) hoztak jelentős változásokat, de megérintették az Európai Unió egyes központi államait (például Franciaországot) is.

A kötet szerzője (aki egyébként évtizedeket szolgált altisztként az USA haderejében) azokat az alapelveket keresi munkájában, amelyekkel egy demokratikus európai állam kormánya idegen segítség nélkül is meg tud felelni a kihívásnak, ugyanakkor a törvény és az erkölcs határain belül képes maradni úgy, hogy megőrizi nemzeti kultúráját és hagyományait, illetve megtartja értékeit, szabadságjogait és életmódját.

A könyv az Egyesült Államokban az Összhaderőnemi Különleges Műveleti Egyetemen (Joint Special Operations University – JSOU) ajánlott irodalom és oktatási segédanyag. Több külföldi felsőoktatási intézmény tankönyvként ajánlja.

1087 Budapest, Kerepesi út 29/B

Győr Edina mobil: 30/578-1048 e-mail: gyoredina@armedia.hu

Magyar Renáta mobil: 30/632-7605 e-mail: magyarrenata@armedia.hu

webáruház: shop.hmzrinyi.hu

Hymnus, a' Magyar nép
Évataros Székelyekből.
Weke. Január. 22.
1823

Isten áld meg a' Magyarant
Jó kedvel, bővéggel,
Krisztus feléje véde' kant
Sza' kiad' ellenvéggel,
Bal sora a' kis négen tép
Hossz rá' vig' evatendát,
Megbünhözke már a' nép
Al' mültsat s' jövendát!

Öseintes felhozád
Karpát saent' bér vére
Éltelad nyent' saep, harát
Bende gnának vére.
S' merre dúnak' labjai
Tiszának, Dunának
Árpád, hős nagyatjai
Felvirágosának.

Értünk Hunyig' merején
Ért' kalászt' leggettel,

A DOLGOKAT ÖSSZEFÜGGÉSÜKBEN KELL LÁTNI ÉS KEZELNI

1961-ig nyúlik vissza az 1848–49-es szabadságharc hősről, a kiskunfélegyházi születésű Bocsnádi Szabó József tábornokról elnevezett logisztikai ezred története, amikor is megalakult a 64. gépkocsi-szállító zászlóalj Kiskunfélegyházán, és a 68. szállítózászlóalj Kaposváron. Az ezred a jelenlegi formáját 1995-ben nyerte el a 64. ellátózászlóalj, a 82. javítózászlóalj, a 45. Noszlopy Gáspár vezetésbiztosító zászlóalj és a 9. Jedlik Ányos rakétatechnikai század kaposvári egyesülését követően. Ennek a katonai szervezetnek a vezénylőzászlósa Bálint Ákos főtörzsszázlós.

Bálint Ákos főtörzsszázlós

Bálint főtörzsszázlós 1972-ben született a Bakony szívének is tartott Zircen. Felmenői között szinte mindenki a pár kilométerre található Dudaron dolgozott az akkor még virágzó szénbányában. A családban, és elmondása szerint még az egész rokonságban is ő az egyetlen katona.

Ákos az általános iskolai tanulmányai befejezése után a balatonfüzfi Irányítástechnikai Szakközépiskola és 303. Ipari Szakmunkásképző Intézetben géplakatos szakmát tanult. Ezt követően a Ganz Danubius Hajógyár balatonfüredi gyárában kezdett el dolgozni tanult szakmájában. Innen vonult be 1991-ben a sorkatonai szolgálatát letölteni az MH 87. Bakony Harci Helikopter Ezredhez. Az alapképzés során bámulattal nézte a forgószárnyasok

mellett néha megjelenő vadászpilótákat. A katonai eskü letételét követően áthelyezték Taszárra, aminek két okból is igazán örült: egyrészt, mert a menyasszonya ott lakott, másrészt pedig a repülőgépek miatt. Még itt, a sorkatonai szolgálata alatt döntötte el, hogy a katonai pályát választja, így jelezte parancsnokainak a továbbszolgálói szándékát.

Első beosztása az MH 31. Kapos Vadászpilóta Ezredhez szólította, ahol a mérnök-műszaki szolgálat 3. repülő-műszaki üzembentartó századának fegyvermechanikusa lett 1992 júliusától. Nagy örömmel töltötte el, hogy egy kiváló csapat tagjaként a repülőgépek műszaki kiszolgálását végezhetette. Sajnos ez az öröm csak pár évig adatott meg Ákos számára, mivel 1997-ben megszűnt a legendás taszári repülőezred. Bár a repülés kiszolgálásról le kellett mondania, ennek ellenére továbbra is a katonai pályán és Taszáron maradt, ahol a feleségével és az időközben született kislányával élt.

A repülő-műszaki éveket követően a földi repülésirányítás területén dolgozott különböző beosztásokban. Az 1995-ben Taszárra érkező amerikai csapatokkal való közös szolgálat

Sorkatonaként 1991-ben (balról)

igazán izgalmas éveket hozott a Kapos Bázisrepülőtéren szolgálatot teljesítők, közöttük Ákos számára is. Rengeteget tanultak a hazánkba települt külföldi katonáktól. Az 1997-ben a Magyar Műszaki Kontingens szolgálatában eltöltött egy év sokat tágitott addigi látókörén; itt döbbsent rá arra, hogy tulajdonképpen a Magyar Honvédségben minden mindennel kapcsolatban van, és a különböző szakterületek nagymértékben függenek egymástól. Úgy érzi, hogy ezen időszak alatt vált igazán katonává.

Örmesteri váll-lappal 1992-ben

Vezénylőzászlós 2000-ben lett a Híradó és Földi Repülésirányító Szolgálat (Hir-FRISZ) századnál. Akkor még igazából senki sem tudta, mi is a vezénylőzászlós feladata, s mivel a beosztás bevezetésével egyidejűleg szüntették meg a szolgálatvezetői beosztásokat, az az érdekes helyzet állt elő, hogy a vezénylőzászlós vette át a „szolgálatvezető” feladatait is. Konkrét teendőire a 2001-ben Szolnokon elvégzett vezénylő-tiszthelyettesi tanfolyam világított rá. Ennek a kurzusnak a keretében ismerte meg, hogy a NATO-tagországok haderőinél milyen fontos a rangidős altisztek szerepe. A tanfolyam elvégzését követően, hazatérve, tanfolyami társával, katonai szervezetének akkoriban frissen kinevezett vezénylőzászlósával, Gobányi István zászlóssal nagy lelkesedéssel kezdték kiépíteni és megerősíteni a vezénylőzászlós helyét és szerepét.

2004 szeptemberében került az MH 64. Boconádi Szabó József Logisztikai Ezredhez, ahol a szállítózászlóalj 1. szállítószázadának vezénylőzászlósa lett. Az alakulatváltás nemcsak újabb kihívásokat, de rengeteg megoldásra váró feladatot is hozott számára, hiszen a frissen létrehozott alegység kaposvári, szombathelyi, pécsi, szabadszállási és taszári alakulatok állományából állt fel. Így, mivel alig ismerték egymást, komoly feladat volt összekovácsolni az alegységet. A századnál az egyetlen betöltött tiszti hely a századparancsnoki

Misszióban 1997-ben

volt, ezért komoly feladat hárult rá mint rangidős altisztre. Saját meglátása szerint ezen időszak alatt vált vezetővé és vezénylőzászlóssá egyaránt.

Bálint főtörzszászlós szerint igazi vezető csak olyan emberből válik, akinek vannak veleszületett vezetői adottságai. Természetesen ahhoz, hogy valaki jó vezetővé váljon, a folyamatos tanulni akaráson túl elengedhetetlen a megfelelő tájékozottság, tisztánlátás, a kellő lojalitás mindenkivel szemben, valamint az, hogy igazi csapatjátékos legyen. Meggyőződése, hogy egy jó rangidős altiszt számára nagyon fontos az az érési folyamat, amelynek során a különböző szintű vezetői be-

osztások betöltése közben megtanulja összefüggésében látni és kezelni a dolgokat. Amit azonban a legfontosabbnak tart, az a hitelesség, hogy mindig mindennek kellő körülményekkel járjon az ember utána. Úgy látja, ahhoz, hogy valaki jó szinten tudja ellátni a feladatot, a folyamatos tanulás elengedhetetlen. Természetesen ez fokozottan igaz, ha az ember katona és ráadásul még vezető beosztásban is van. Már az előző beosztásában, a Helyőrség Támogató Parancsnokságnál is szinte folyamatosan időhiányban szenvedett, és ez egység szintű vezénylőzászlósként csak tovább fokozódott. Úgy érzi, meg kell tanulnia az idejét hatékonyabban beosztani. Korábban sokszor észrevette magán, hogy túl „engedékeny”, mert ha valaki időhiányra hivatkozva nem hajtotta végre a feladatot vagy bedolgozást, akkor elnézte azt, és sokszor elvégezte a munkát ő maga. A következetesség terén meglátása szerint már sokat fejlődött, igaz az alárendeltségében szolgáló rangidős altisztek is jól felkészült katonák, akik pontosan, precízen hajtják végre a feladatokat. Mindenki elfogadta az általa vallott mottót, miszerint: „Nincs lehetetlen, csak tehetetlen...!”

Ákos pályafutása legnagyobb sikerének a jelenlegi beosztásába történő kinevezését tartja, hiszen ezért dolgozott, tanult. Szerencsés katonának tartja magát, mert alakulatánál jól felkészült, fegyelmezett altisztek és legénységi állományú katonák szolgálnak. Alakulatának parancsnoka, Gavlik Péter ezredes és helyettesei, valamint a különböző szintű parancsnokok folyamatosan kikérik és figyelembe is veszik a rangidős altisztek véleményét, javaslatát.

Óvónő feleségével 24 éve házasságban. Természetesen, mint oly sok katonafeleség, sokszor ő is egyedül foglalkozott a gyerekekkel, amikor Ákos szolgálati feladatai miatt távol volt. Büszke a két leányára, akik közül a nagyobbik végzős pszichológushallgató, a 14 éves kisebbik pedig sikeres szinkronúszó. Mivel szereti a kihívásokat és szeret maradandót alkotni, kedvenc időtöltése a barkácsolás, ami egy családi ház esetében szerencsésnek is mondható, hiszen mindig van olyan dolog, amit meg kell javítani.

B. ZS.

Fotó: archív

Családi fotó 2014-ből

A KOCO GÁSTÓL A MARATONIG

Azt gondolom, nem árulok el nagy titkot, ha azt mondom, a Magyar Honvédségben mindenki fut. Ki ezért, ki azért. A rendszeres évenkénti fizikai állapotfelmérés sokak számára ösztönzően hatott, hogy fejlesszék az ez irányú képességeiket, de szép számmal akadnak olyanok is, akiknél ez az igény megmaradt a minimális követelmények teljesítésének szintjén. Ebben az írásban egy olyan katonanőt szeretnék bemutatni, aki mindig is egy kicsit többre vágyott, mint a minimum, sőt, megtalálta a sportban, jelesen a futásban azt a szabadidős tevékenységet,

ami kikapcsolja, regenerálja és pihenteti. Azok a kihívások, amelyekkel nap mint nap szembenéz, motiválóak, sőt példaértékűek mindannyiunk számára. Alakulatánál 2009 óta díjazzák az „Év sportolóit”; idáig négy alkalommal ítelték neki az elismerést. Beszélgetőpartnerem *Szabó Beáta zászlós*, a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár kiképzési főnökségének beosztott zászlósa.

– *Miért pont a futás?*

– Általános iskolás korom óta sportolok. Spottagozatos iskolába jártam, így keztem mindenféle sportot kipróbálni.

Szabó Beáta zászlós

Kézilabda, röplabda, de főleg inkább az atlétikai számok voltak a kedvenceim, és persze az úszás, amit versenyszerűen úztem. A szakközépiskolában sajnos a mozgás nagyon háttérbe szorult, úgy is mondhatnám, hogy teljesen eltűnt az életemből. Aztán szerencsére a katonai szakképzőben visszatért, hisz bemeneti feltétel is volt a fizikai megfelelés. Hogy miért pont a futás? Talán azért is, mert szerintem ez az a sport, amit ha akarom, lehet egyedül, párban vagy akár barátokkal, kisebb csoportban is csinálni. Alapvetően elég hozzá egy jó futócipő, amit akárhová magammal vihetek, és ha van egy kis szabadidőm, már fel is húzhatom és róhatom a kilométereket. Bár kezdetben a fizikai állapotfelmérés miatt iktattam be a napi életbe, ahogyan sokan mások is, ám a későbbiekben az hajtott, hogy jobb eredményeket tudjak elérni, akár hosszabb távokon is. Sokáig a legnagyobb táv, amit megtettem, a félmaraton volt, és egyáltalán nem is terveztem, hogy hosszabbat fuszak. 2013 októberében egy évfolyamtársam felhívott, hogy pár napja lefutotta a maratont. Akkor határoztam el, ha ő megcsinálta, akkor én is. Idén futottam a másodikat!

– *Mit ad a futás a személyiségéhez?*

– A futás sok mindenre tanít, például önfegyelemre, türelemre, fokozatosságra. Semmit nem adnak ingyen, mindenért meg kell dolgozni, ehhez viszont sok idő kell. Meg kell tanulni türelemmel kivárni, mire a befektetett munka megtérül. Önbizalmat is növel, ha a kitűzött célokat elérem. Katonaként számtalan párhuzamot látok ezen értékek és a hivatásom között. Számtalan élethelyzetben segítettem már, hogy ezeket az élményeket és gondolkodásmódot magaménak mondhatom, fejleszthetem.

Az Év sportolója cím átvétele 2013-ban

A zászlós sporttaszaltalataival segíti a testnevelési követelmények teljesítését

Beáta állandó résztvevője a NATO-futásoknak is

– Milyen kihívásokkal találkozik a sportban?

– A futás mellett főképp azok a sportok érdekelnek, amelyekkel katonaként is találkozom. Ilyen például a lövészet – 2014-ben Magyar Honvédség-bajnok voltam gépkarabély versenyszámban –, a kézi gránát dobás, illetve a járőr bajnokságok kapcsán előforduló feladatok. Ez utóbbi igazán csapatmunka, fontos, hogy a feladatokat meg tudjam csinálni, nemcsak jól, hanem kiválóan, hiszen ott egy egész csapat sikeressége múlna a teljesítményemen. Nagy kihívás számomra, hogy a lehető legjobban felkészüljek egy következő megmérettetésre.

– A család, a parancsnokai hogyan tolerálják a szenvedélyét, támogatják?

– Édesanyám két éve ment nyugdíjba. Nagyjából egy hónapnyi pihenés után megkért, segítsék neki, hogyan kezdje el a futást. Nagyon örültem en-

nek, hisz varrónőként csak ülőmunkát végzett. Beszereztünk neki egy jó futócipőt, és róttá ő is a kilométereket, miközben édesapám biciklivel kísérte. Bár ma már inkább unokáznak, nagyobbik öcsém lányát pesztrálják, azért titkon remélem, hogy minél hamarabb visszatérnek a mozgáshoz. Addig is, amikor csak tudnak, elkísérnek a versenyekre, szurkolnak, ami számomra nagyon sokat jelent. Párom, aki szintén katona, kezdetben csak annyit sportolt, amennyit a fizikai állapotfelmérés megkövetelt, de mostanra sikerült „megferőtőzőm” annyira, hogy nemcsak hogy mindenben támogat, de közös programmá is vált a futás. Szerencsésnek mondhatom magam, mert mind az előljáróim, mind a parancsnokaim pozitívan állnak a sporthoz. Támogatnak, és ha kell, pluszidőt biztosítanak a felkészülésre, hiszen az alakulat hírnevét is erő-

síti, ha egy versenyen jó eredményeket szerzek.

– Hogyan látja a jövőjét mind a sport, mind a hivatás terén?

– Szeretnék minél tovább katona maradni, és lehetőség szerint minél több dolgot elsajátítani. Az gondolom, a katonai hivatás, a katonai életpálya, az általuk képviselt értékek számomra hosszú távú elkötelezettséget jelentenek. Örülök, hogy a párom is katona, sok szempontból egyszerűbb a katonai léttel, a szolgálattal kapcsolatos dolgok elfogadása, megértése. Köszönöm, hogy a párja lehetek és ő a párom. A katonai sportokban is szeretnék minél jobb eredményeket elérni, különösen a futás szempontjából tervezem még jobban feszegetni a határait. Céлом egy hatórás futáson elindulni, esetleg egy még jobb maratoni eredmény!

*

Nézem a fotókat. Igazán céltudatos, tiszta tekintetű látok. Katona – gondolom magamban, s nem állok mesze a valóságtól, ha azt mondom: az az elhivatottság, kitartás, ami sugárzik a zászlós asszonyból, igazán példértékű a mai Magyar Honvédségben szolgáló minden katona számára. Más megközelítésben, talán kicsit irigylem is a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandárt, és remélem, nem minden katonasportolója ilyen motivált, mert akkor idén nagyon meg kell küzdeni minden résztvevő alakulatnak a Magyar Honvédség Sportbajnoka címért.

Tigyi István Zsolt főtörzszászlós

Fotó: archív

Szabó Beáta zászlós katonai pályája

1999. 08. 24.	BKSZIK-hallgató	2007. 01. 01.	MH Támogató Dandár, MH Híradó és Informatikai Rendszerfőközpont, Híradó és Informatikai Főközpont, ügykezelő-gépiró
2000. 07. 15.	MH Főhírközpont (Budapest) 1. Adóközpont, technikus	2010. 05. 01.	MH Támogató Dandár, Hadműveleti és Kiképzési Főnökség, Kiképzési Részleg, kiképző tiszthelyettes
2000. 12. 01.	MH Híradó Parancsnokság, Főhírközpont, Hírközpont (Nagytarcsa), Rádióközpont, 1. adócsoport (Budapest, Csillag-hegy), anyagtervező	2012. 01. 15.	MH Támogató Dandár, Hadműveleti és Kiképzési Főnökség, Kiképzési Részleg, beosztott zászlós
2002. 01. 01.	MH Híradó Parancsnokság, Hírközpont, 1. adócsoport, parancsnokhelyettes	2016. 01. 01.	MH Budapest Helyőrség Dandár, Kiképzési Főnökség, beosztott zászlós
2002. 08. 01.	MH Híradó Parancsnokság (Nagytarcsa), 3. adócsoport (Isaszeg), parancsnokhelyettes		Kiemelkedő sporteredményei:
2005. 01. 01.	MH Híradó Parancsnokság, Mobil Híradózászlóalj, Rádióközpont, 2. adócsoport (Isaszeg), parancsnokhelyettes		2014: Mezei futóbajnokság, 6000 m, 35 év alatti női kategória, 7. hely; NATO-futás, 10 km, női katonai kategória, 5. hely
2005. 04. 01.	MH Híradó Parancsnokság, Híradó és Informatikai Főközpont (Budapest), Rádió Alközpont, 3. adócsoport (Isaszeg), parancsnokhelyettes		2015: Mezei futóbajnokság, 6000 m, 35 év alatti női kategória, 4. hely; NATO-futás, 10 km, női katonai kategória, 3. hely; félmaraton: 1:38:22; maraton: 3:41:33

HIVATÁS ÉS ELHIVATOTTSÁG – VÍZTISZTÍTÁSTÓL AZ AKRILFESTÉKIG

„Nézni, nézhet mindenki, de látni csak az láthat, akit az Isteni gondviselés ezzel a képességgel különösen megáldott. És ezek a különös képességgel megáldott emberek vannak hivatva az ember művelődéstörténelmét gyarapítani.”

(Csontváry Kosztká Tivadar)

A magyar kultúra napja kapcsán versek, prózai művek, színdarabok és zeneművek jutnak elsőként eszünkbe, de aztán felsejlik a képi megjelenítés, a festészet és fotóművészet is. Úgy vélem, a festészet hozzátartozik egyetemes kultúránkhoz, ezt számtalan világhírnévre szert tett magyar művész bizonyítja. Sőt, ahogyan a mindenki által jól ismert bölcsesség tartja: egy kép többet mond ezer szónál.

Az amatőr művésznak Csontváry Kosztká Tivadar a példaképe, különösen a színek használatában gyakorol rá nagy hatást

Dosztál Veronika örvezető sok hasonlóságot vél felfedezni a művészet és a katonaság között

Valóban. Egy kép gondolatokat ébreszt, amelyeket aztán ha időfonalra fűzünk, sokszínű emlékek jelennek meg, mosolyt keltve arcunkon, olykor bánatot okozva lelkünkben. Van úgy, hogy egy mű csak úgy egyszerűen, minden további felhang vagy emelkedett érzés nélkül, mögöttes gondolatoktól mentesen tetszik. Akit most bemutatok, egy fiatal, ám annál tehetségesebb festőművész, aki katonaként és művészként is megállja a helyét a világban.

Dosztál Veronika örvezető Szegeden született, 1993. június 22-én. Kisgyermekként is szeretett rajzolni, és már általános iskolás korában is szívesen látogatta a rajzsakköröket. A rajzolás szakközépiskolai tanulmányai alatt sem mellőzte, rendszeresen részt vett Szabó András festőművész, művészettörténet-tanár óráin, emellett a Tömörkény István Gimnázium grafikai szaktanárainak kétéves rajzképzése is fejlesztette rajztudását. Ez a hozzáállás, elhivatottság jellemzi munkáját, katonai szolgálatteljesítését. „A művészet ugyanúgy megköveteli a megfigyelést, alkalmazkodást, kitartást, továbbfejlődést és precizitást, mint a katonai szolgálat. Megalkotni és kivitelezni mindazt, amit megálmodunk vagy elképzelünk, ahhoz elhivatottság kell, akárcsak a katonai pályához. Ez nem szakma, mint

más egyéb, ez hivatás, miként a katonai szolgálat is” – mondotta.

A szakközépiskola befejezése után elkezdett munkát keresni, de nem a képzőművészettel rokon területeken; mivel elsősorban a hon- és rendvédelmi szervekkel kapcsolatos feladatok érdekelték, egyenruhás pályán tervezte a jövőjét. Talán nem meglepő, hogy elsődlegesen a Magyar Honvédség keltette fel az érdeklődését, mivel motiválta a biztos háttér, és érdekelték az ország védelmével kapcsolatos feladatok is. A szegedi toborzóiroda volt az első lépés, majd 2013 júniusában – ahogyan sokan mások is – Szentendrén kezdte meg katonai pályafutását. Családjában ő az első egyenruhás. 2013. szeptember 6-a óta szolgál Szentesen, a Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezrednél, ahol a víztisztító század 4. szakaszának 2. rajparancsnoka, víztisztítógép-kezelő beosztásban.

Veronika katonai pályája meglehetősen „sűrűn” indult, ugyanis részt vett a 2013-as dunai árvíz elleni védekezés feladataiban, a „Szentesi Fokos” gyakorlatokon, az ideiglenes biztonsági határzár (IBH-1, IBH-3) építési feladataiban, az EUFOR-16 felkészítésén, ahol lövész tartalék beosztást kapott. Sportszeretete miatt rendszerint aktív résztvevője különféle sportrendezvé-

Sajátos színvilág jellemzi Veronika munkáit

nyeknek is. Céljai között szerepel, hogy minél több tapasztalatot gyűjtsön és azt hasznosítsa szakmai fejlődése, katonai karrierje során, valamint a civil életben.

Első, saját festményeiből összeállított kiállítását éppen a katonai pályáját elsőként segítő szegedi toborzóiroda kezdeményezésének köszönhetően sikerült megnyitnia 2015. december 15-én, 21 kiállított képpel. Munkái igen szürrealisak. Alkotásai elsősorban a sajátos színvilágukkal és formai változatosságukkal hívják fel magukra a figyelmet, ugyanakkor szereti az aprólékosságot, a kidolgozottságot. Kedvenc technikái közé tartozik az olaj és az akril. A két anyag sokban különbözik egymástól. Míg az olajfesték lassan száradó, nem vízbázisú anyag, erős szíkontrasztot

Dosztál örvezető részt vett az ideiglenes biztonsági határzár kiépítésében

és éles fény-árnyék hatást lehet vele kifejezni, addig az akril gyorsan száradó, vízbázisú, könnyen használható, száradás után műanyag hatásúvá váló matéria. Mindkettő szintartóssága kiváló. Példaképként Csontváry Kosztka Tivadar festészetét állította maga elé, akinek a műveit varázslatos színvilág és szuverén szimbólumteremtő erő jel-

Az alkotó szereti az aprólékosságot, a kidolgozottságot

lemzi. A legtöbb képét az ő festészeti stílusa motiválta. Ez inkább a színek használatában, mint a témaválasztásban vagy a stílusban nyilvánul meg.

Tervei között szerepel, hogy minél több képet készítsen, ezzel fejlessze festői képességeit. Fontosnak tartja, hogy azok az emberek, akik művészi tehetséggel bírnak, kapjanak lehetőséget a bemutatkozásra, munkáik minél több emberrel való megismertetésére, ezért ő is szeretné minél szélesebb körben bemutatni alkotásait. De ugyanilyen lényeges, hogy a befogadók is örömeiket lellessék a kiállított alkotásokban. Veronika meggyőződése, hogy minden alkotás egyedi és utánozhatatlan, más-más érzelmeket, érzéseket fejez ki, és ugyanígy különböző reakciót vált ki a befogadókban is.

Kollár László törzsszázlós

Fotók: a szerző felvételei

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Honvéd Vezérkar

A kiadásért felel:

Dr. Orosz Zoltán altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:

Kriston István főtörzsszázlós,
a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa

Tagok:

Balog Sándor főtörzsszázlós

Berek Zsolt törzsszázlós

Bogya Sándor törzsszázlós

Gervai János törzsszázlós

Dr. Murinkó Attila alezredes

Kovács Miklós főtörzsszázlós

Négyesi Tibor főtörzsszázlós

Soós Lajos törzsszázlós

Tigyi István főtörzsszázlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik a

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit

Korlátolt Felelősségű Társaság

Felelős vezető:

Dr. Bozsonyi Károly ügyvezető

Mb. szerkesztőségvezető:

Dr. Isaszegi János ny. mk. vezérőrnagy

Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán

Kézirat-előkészítő: Eszes Boldizsár

Korrektor: Apagyiné Gáspár Jolán

Tördelőszerkesztő: Dancs Katalin

Címlapterv, poszter: Dani Márton

Címlap- és poszterfotó: HM Zrínyi Kft.

Szerkesztőségi titkár: Solti Gabriella

A szerkesztőség címe:

1087 Budapest, Kerepesi út 29/B

Telefon: 272-02, 459-5355,

fax: 459-5354

e-mail cím: kisszoltan@armedia.hu

Nyomdai kivitelezés:

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú

Nonprofit Kft. Sokszorosítóüzem

Felelős vezető: Pásztor Zoltán igazgató

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány.

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a

www.honvedelem.hu portál

kiadványok rovatában

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA)

BÉLYEGEK AZ 1848–49-ES FORRADALOM ÉS SZABADSÁGHARC 100. ÉVFORDULÓJÁRA

A 8 filléres értékű bélyeg címe: 1848-as hadilobogó. A bélyegen szalaggal, közepén babér- és cserlombokkal övezett, Kossuth-címerrel díszített 1848-as hadilobogó látható. A bal alsó sarokban Buda címere.

A 10 filléres értékű bélyeg címe: Landerer és Heckenast-sajtógép. A bélyegen a Landerer és Heckenast-féle sajtógép látható, mely az 1848. március 15-én nyomott 12 pontot és a Nemzeti dalt ontotta magából.

A 12 filléres értékű címlet címe: Börtönablak. A bélyegen a sötét börtönablak kitörött rácsán kirepülő rab madár látható. Alatta lebegő papírszalagon „Táncsics” felirat és lúdtoll.

A 20 filléres értékű bélyeg címe: Kard, csákó. A bélyegen vízszintesen fekvő kard markolatán „BEM” felirat, rajta fehér katonai kürt látható, felette 1848-as fehér tollas, bojtos csákó.

A 30 filléres értékű bélyeg címe: Nemzeti dal. A bélyegen babérággal díszített, nyolckrét hajtogatásból kisimított papírlap a Nemzeti dal kezdősorával látható: Talpra magyar, hi a haza!

A 40 filléres értékű bélyeg címe: 1848-as hadilobogó. A bélyeg azonos a 8 filléres értékűvel, de az 1848–1948 évszám alatt „KOSSUTH” felirat látható.

A 60 filléres értékű bélyeg címe: Nemzeti dal. A bélyeg azonos a 30 filléres-sel, de a papírlap jobb alsó szélé alatt „Petőfi” felirat látható.

A kereskedelmi és közlekedésügyi miniszter a szabadságharc 100. évfordulójának (1848) méltó emlékeztetére nyilvános bélyegtervpályázatot hirdetett 11 bélyegképre, melyek az 1848–49-es szabadságharc jelentős eseményeit, kiemelkedő alakjait ábrázolják. Az 1948. január 31. határidővel lejárt pályázat eredménytelen maradt. Ezért a posta a bélyegek tervezésével más művészeket bízott meg. A rendelkezésre álló idő rövid volt, a gyűjtők szerint a magyar grafikusoktól várt művészi bélyegsorozat ezúttal nem született meg. A 11 címletből álló emlékbélyeg-sorozatot 1948. március 15-én, míg a 10, 12, 20, 40 és 60 filléres címletet csak 1948. július 27-én bocsátották forgalomba.

A bélyegeket a postahivatalok és magán-értékcikkárusok árusították; kivonásukra 1951. január 31-ével került sor.

A filléres címletű bélyegek fekvő, a forintosok álló téglalap alakúak.

*Surányi Barnabás
zászlós*

Felhasznált irodalom:

A magyar bélyegek monográfiája. V. kötet.

Közlekedési Dokumentációs Vállalat, 1967, 280–283.

Az 1., 2., 3. és 4 forintos értékű bélyeg címe: Kossuth-címer. A bélyegeken babérágra helyezett Kossuth-címer látható, fent 1848, lent 1948 fehér színű évszám, a jobb felső sarokban színes értékjelzés. Valamennyi címetlen lent, a kerettel párhuzamosan sötét színű Magyar Posta felirat helyezkedik el.

Surányi Barnabás zászlós

A Zrínyi Kiadó kínálatából ajánljuk

70 év az életveszély árnyékában – A magyar tüzserész- és aknakutató alakulatok története, 1945–2015

A Doberdótól a Dolomitokig – Útikönyv az első világháború magyar emlékeit keresőknek II.

A Hősök tere

A Kárpátok hágóin át – Útikönyv az első világháború emlékeit keresőknek I.

A Király géppisztoly

Álcaruhában – Hadművelési-harcászati és csapatfelderítés

A Ludovika (II. kiadás)

A légiáró – Petróczy István, az első magyar katonai repülő élete

A magyar páncélosalakulatok története

A magyar tüzérség 100 éve

A nagy háború (dobozkönyv)

A nemzet szárnyai – A magyar katonai repülés évszázados története

A szabadságharc hadművészete

Aszimmetrikus hadviselés a modern korban

Egy elfeledett legenda nyomában – Kiss József repülő pályafutása az I. világháborúban

Ejtőernyősök – A polgári ejtőernyőzés története Magyarországon

Gáz! Riadó! – A vegyvédelmi szolgálat története

Gyorsmerülés – Az Osztrák–Magyar Haditengerészet tengeralattjáróinak története 1907–1918

Háború a nép között (Esettanulmányok a negyedik generációs hadviselés történetéből)

Hadikronika 1939–1945 (dobozkönyv)

Kardokkal ékesített – Magyar katonák Afganisztánban

Katonai helyesírási szótár

Katonai terminológiai értelmező szótár

Levegőből harcba – A magyar katonai ejtőernyőzés története és változó feladatrendszere

Magyarország hadtörténete III. (1718–1919)

Tóth Ágoston honvéd ezredes

Repülőaszok (1914–1918)

Vadászrepülők

Vég(h)elszámolás

h

1087 Budapest, Kerepesi út 29/B
 Győr Edina mobil: 30/578-1048 e-mail:
 gyoredina@armedia.hu
 Magyar Renáta mobil: 30/632-7605 e-mail:
 magyarrenata@armedia.hu
 webáruház: shop.hmzrinyi.hu

A HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT A TUDOMÁNYOS KUTATÁS SZOLGÁLATÁBAN

A finn haderő és a Magyar Honvédség katonái a gyakorta emlegetett közös finnugor nyelvészeti kutatás eredményeinek támogatására tanulmányozzák a Honvéd Altiszti Folyóirat korábbi kiadványait. A KFOR alárendeltségében levő finn LMT- (Liaison and Mentoring Team) kiscsoport tagjai és a KFOR parancsnokhelyettesi irodájának katonái osztják meg a lap olvasása során kialakult véleményüket.

A felvételt készítette („kutatásvezető”): dr. Murinkó Attila alezredes, a KFOR parancsnokhelyettesének katonai asszisztense

Meghívó

Az IFOR Magyar Műszaki Kontingens megalakulásának 20. évfordulója alkalmából találkozót rendeznek Szentesen, melyre a szervezők tisztelettel várnak minden érdeklődőt.

Időpont: 2016. 03. 22. 08.00–14.30

Helyszín: Szentes, Megyeháza (Konferenciaterem)

A találkozó tervezett programja:

IDEJE	MEGNEVEZÉS	ELŐADÓ
08.30–09.00	Beérkezés, regisztráció	
09.00–09.15	Megnyitó	
09.15–09.40	A katonai-politikai helyzet bemutatása	Dr. Deák János ny. vezérezredes
09.40–10.05	A részvétel hadtudományi jelentősége	Dr. Benkő Tibor vezérezredes
10.05–10.15	Szünet, büfé	
10.15–11.00	Az IFOR tevékenységének bemutatása és a magyar részvétel elemzése	John Moor-Bick ny. vezérőrnagy (GBR)
11.00–11.10	Szünet, büfé	
11.10–11.35	Az átalárendelés főbb feladatai és a felkészülés főbb elemei	Dr. Ronkovich József ny. vezérőrnagy
11.35–11.45	Elismerések átadása	
12.00–13.00	Ebéd	
13.00–13.40	Csapatmúzeum meglátogatása	
13.40–14.20	Technikai bemutató	
14.20–14.30	Rendezvény zárása	

Előzetesen leadott igénylés alapján büféebéd térítés ellenében biztosított (max.1500 Ft/fő), mely a helyszínen, a regisztrációkor fizetendő.

Jelentkezni az alábbi elérhetőségeken lehet: e-mail: muszaki.ezred@regiment.hu
telefon: +36 63/510-777 naponta 09.00 és 15.00 óra között

HUMOR

A segítség

Ég a laktanya melletti bozótos terület, ami a laktanyai tűzoltókat is komoly feladat elé állítja.

Egyszer csak megérkeznek a szomszéd falu önkéntes tűzoltói is egy ütötköpött tűzoltóautóval. A tűzoltóautó nagy hévvel behajt a lángok közé, megáll a tűz közepén, leugrálnak róla a tűzoltók és elkezdik locsolni a tüzet, amin némi viaskodás után sikerül is úrrá lenni.

A laktanya parancsnokát annyira lenyűgözi az önkéntesek bátorsága, hogy pénzjutalmat utaltat ki számukra. A helyi lap riportere azonnal lecsap a szenzációra, és interjút készít az önkéntesek parancsnokával:

– Nagyon bátor dolog volt, ahogy egyenesen behajtottak a tűzbe! Tudja már, hogy mit fognak kezdeni ezzel a nagylelkű adománnyal?

– Nos, igen. Először is megjavítatjuk ennek a nyavalyás tűzoltóautónak a fékjét!

A rutinos

– Nos, uram – mondja a toborzó a jelentkezőnek –, ahhoz képest, hogy semmiféle szakirányú képzettséggel nem rendelkezik, meglehetősen magas a fizetési igénye!

– Persze – vágja rá a jelentkező –, el se tudja maga képzelni, milyen nehéz úgy dolgozni, hogy nem tudja az ember, hogy mit csinál!

Indok

– Ezredes úr! Mindenképp fizetés-emelést kell adnia! Három cég is érdeklődik utánam! – mondja a fogadónapon a fiatal őrmester.

– Valóban? És melyek ezek, ha szabad tudnom? – kérdezi a parancsnok.

– A vízművek, a villamos művek és a telefonszolgáltató...

A motivátor

A parancsnoki épület folyosóján összefut az ezredes a szemmel láthatóan hullafáradt altiszttel:

– Ejnye, zászlós úr, látom nagyon túlhajszolt. Gratulálok, csak így tovább!

Kifogás

Odaszól a közkatonának a főtörzs:

– Kovács! Fogjon maga mellé két embert, és menjenek le a konyhára szék-pakolni!

– Nem mehetek, főtörzs úr – válaszolja Kovács –, vírus-hordozó vagyok!

– Nem érdekel – torkollja le a főtörzs –, azt majd más széthordja maga helyett!

Ciki

Alighogy elhelyezkedett a szobájában a frissen avatott hadnagy, benyit hozzá egy altiszt. Erre rögtön felkapja a telefont és mondja:

– Hogyne, ezredes úr, kitűnően érzem magam önöknél. Jó, rendben, akkor este találkozunk. Viszonthallásra!

Leteszi a kagylót, majd az altiszthez fordul:

– Nos, mit óhajt?

– Jöttem bekötni a telefont!

Ébresztő

– Maguknál nincs otthon ébresztőtőra?! – kérdezi idegesen a főtörzs a héten már harmadszor elkésző órvezetőt.

– Jelentem van, csak mindig olyankor csörög, amikor én még alszom...

Higiénia

A zászlós borotválást kér a borbélynál. A borbély, hogy jobban kifeszüljön a bőr az arcán, ad neki egy fagolyót:

– Vegye ezt a szájába, akkor sokkal szebben tudom borotválni.

– Rendben – feleli a zászlós és beakasztja a golyót a szájába, majd teli szájjal megkérdezi:

– És mi van akkor, ha véletlenül lenyelem?

– Semmi gond – feleli a mester. – Majd holnap visszahozza, ahogy mások is...

1001 ellenség

Jön az ellenség! Támadnak! – mondja a katona.

– Hányan vannak?

– 1001-en, parancsnok úr!

– És honnan veszi, hogy pont ezer-egyen.

– Hát jön egy ott lefelől, meg vagy ezren mögötte.

Haditett

Nagypapa mesél az unokáinak a háborús emlékeiből:

– Egyszer egy teljes századot tettem harc képtelenné, teljesen egyedül!

– Tényleg? Tüzér voltál?

– Nem..., szakács!

Összeállította: Berek Zsolt törzszászlós

LALI A SEREGBEN

Egyed Zoltán szakaszvezető rajza

TÖRTÉNELMI VISSZATEKINTÉS A VILÁGHÁBORÚ FOLYTATÓDIK...

Budapest emlékezik
A 32-es Mária Terézia Budapesti Háziezred emlékműve Budapest VIII. kerületében; Józssefváros, Harminckettesek tere.

Istennel a hazáért előre!
A cinkotai emlékmű 104 magyar katona-hősnek állít emléket a Gödöllő-Hatvan felé vezető út mentén.

A vidék is emlékezik
Az emlékművet nemes Besenyőtelek község közönsége állította 1923-ban az 1914-1918 közötti időszakban elesett hősök emlékére.

A hazáért 1914-1918
Az 1927. augusztus 14-én Balatonkenesén felavatott emlékművet a községvédő egyesület az önkormányzat és a lakosság segítségével 1992-ben méltóan felújította.

A felvételeket dr. Murinkó Attila alezredes készítette